

en de taak van de Nederlandse huisarts te oriënteren door een kennismaking met de huispraktijk van drie bestuursleden.

Van Dorp, secretaris van de landelijke studiegroep Praktijkvoering, vertegenwoordigde het N.H.G. op het op 25 november 1962 door The College of General Practitioners te Londen georganiseerde symposium, getiteld „Towards Better General Practice”. Het was zeer verheugend, dat dank zij een subsidie van de Wereld Gezondheidsorganisatie J. G. Olleranshaw door de Engelse zusterorganisatie kon worden afgevaardigd naar een reeds in dit verslag vermelde weekend-conferentie over „Groepspraktijken” om de Nederlandse huisartsen een inzicht te geven in de aard van de Engelse groepspraktijken.

Pogingen worden in het werk gesteld om het Genootschap vertegenwoordigd te laten zijn op een in het voorjaar 1964 in Montreal te houden internationaal congres van huisartsenorganisaties. Deze conferentie van organisaties, die nagenoeg dezelfde doelstellingen nastreven als het N.H.G., wordt georganiseerd door het College of General Practice of Canada.

Een bijzonder woord van dank moge hier worden gericht tot de Gezondheidsorganisatie T.N.O. en het Nederlands Instituut voor Praeventieve Geneeskunde voor de waardevolle steun, verleend aan de wetenschappelijke onderzoekingen, die door het Genootschap werden uitgevoerd.

Veel dank is het N.H.G.-bestuur verschuldigd aan alle adviseurs, die in enigerlei vorm hebben bijgedragen aan het werk van het Genootschap in het afgelopen jaar. Nimmer werd vergeefs een beroep op hen gedaan en het bestuur prijst zich dan ook zeer gelukkig met de ondervonden medewerking.

Ondanks de vele verheugende activiteiten, die het afgelopen jaar in N.H.G.-verband werden ontplooid en waarvan dit verslag een indruk poogde te geven, moge een waarschuwend woord niet ontbreken. Het N.H.G.-werk wordt in feite nog steeds gedragen door een te kleine kern van actieve leden en al te vaak moet voor allerlei zaken een beroep gedaan worden op collegae uit deze beperkte kring. Indien er van overbelasting sprake is, dan geldt dit zeker voor een aantal bestuurs- en commissieleden van het Genootschap. Het is dan ook een voorwaarde voor een vruchtbare voortzetting van het N.H.G.-werk, dat vanuit de periferie meer jongere krachten kunnen worden gemobiliseerd, die door hun enthousiasme en kennis van zaken in staat zijn een actieve rol in het Genootschap te vervullen. Moge deze waarschuwing weerklink vinden bij al diegenen, die het wel en wee van het N.H.G. en daarmee ook van de positie van de huisarts ter harte gaan.

E. M. Jansen, secretaris

LEDENCONGRES 11 MEI 1963

In zijn korte inleiding ter opening van het zaterdag 11 mei te Utrecht gehouden Ledencongres 1963 van het Nederlands Huisartsen Genootschap heeft voorzitter Huygen toegelicht, dat deze achtste huishoudelijke vergadering nog gesitueerd is in de overgangperiode, welke het gevolg is van de splitsing van de vroeger jaarlijkse samenkomst voor zowel huishoudelijke als wetenschappelijke zaken in twee gescheiden vergaderingen. In den vervolge zal omstreeks september de als Ledencongres aan te duiden huishoudelijke vergadering worden gehouden — over enkele maanden dus opnieuw, waarbij dan de begroting voor 1964 aan de orde komt — en de als N.H.G.-congres te kenmerken jaarlijkse wetenschappelijke bijeenkomst in november.

Dat bij de groei van het N.H.G. deze splitsing nodig en nuttig was, heeft deze achtste huishoudelijke vergadering terdege aangetoond. Niet zozeer om het gevoerde bestuursbeleid aan kritische beschouwingen te onderwerpen — wat dit betreft kreeg de uitnodiging van de voorzitter aan de vergadering om zich daarover uit te spreken praktisch geen andere respons dan instemming in de vorm van goedkeuring der jaarstukken — doch omdat bij de bespreking van onderscheidene agendapunten een nuttige gedachtenwisseling ontstond, welke enerzijds leidde tot informatie aan de vergadering, anderzijds het bestuur verrijkte met denkbeelden, welke het, zoals het ook te kennen gaf, van voldoende waarde achtte om bij het verdere beleid in overweging te nemen. Ook het feit, dat deze harmonieuze huishoudelijke confrontatie tussen bestuur en leden bijna drie uur in beslag heeft genomen, ter-

wijl toch ieder kort en zakelijk het woord voerde, heeft aangetoond dat bij de verkregen ontwikkeling de interne organisatorische opbouw een onderwerp is, dat binnen een vastgestelde spanne tijds en voorafgaande aan een wetenschappelijk gedeelte van een samenkomst niet meer de vereiste aandacht zou kunnen krijgen.

De agenda volgende, leverde de vergadering wat de jaarstukken en benoemingen betreft deze uitkomsten: goedkeuring van de notulen van de zevende huishoudelijke vergadering — (1962) huisarts en wetenschap 5, 285 — goedkeuring van het door de secretaris Jansen uitgebrachte jaarverslag 1962, dat in huisarts en wetenschap zal worden gepubliceerd en instemming van de vergadering verkreeg met de woorden van waarderling, welke de voorzitter te dezer zake richtte tot de secretaris en de heer Jongeneel, chef de bureau van het N.H.G. Insgelijks goedkeuring van financiële stukken en waardering voor het werk van penningmeester Rijpperda Wierdsma, die deze erkentelijkheid goeddeels endosseerde aan de administrateur de heer Van Kampen. Aanvaarding van de begrotingen 1963 voor het Genootschap en voor huisarts en wetenschap, instemming zonder hoofdelijke stemming — als bij alle onderwerpen — met het bestuursvoorstel tot wijziging van de contributie, die, vooruitlopend op deze instemming, bij de aanvang van 1963 is verhoogd met f 5,— voor de laagste contributiegroep en met f 10,— voor de beide overige groepen. Benoeming van E. van Westreenen tot lid van het bestuur in de vacature, ontstaan door het aftreden van Dr J. M. L. Phaff, die de huisartsenpraktijk heeft neergelegd, herbenoeming van de periodiek aan de beurt van aftreden zijnde bestuursleden E. M. Jansen en Dr A. Rijpperda Wierdsma. Hier waren geen andere kandidaten gesteld, evenmin als voor een vacature in de C.W.O., waarin Dr W. Vasbinder, periodiek aan de beurt van aftreden, zitting blijft houden. Aanvulling van de Congrescommissie met één lid, met name mevr. M. A. Bron-du Crocq, die officieus reeds aandeel in het werk dezer commissie was gaan nemen, instemming met de gedachte de redactiecommissie van huisarts en wetenschap met één lid uit te breiden, doch — omdat nog geen kandidaten zijn gevonden — uitstel van de voorziening in de komende vacature door het periodiek aftreden van K. G. Brühl, die zich niet herkiesbaar heeft gesteld, en van de benoeming van een zesde lid van deze commissie.

Na een korte gedachtenwisseling is ook goedkeuring gehecht aan het Huishoudelijk Reglement van het N.H.G., waarvan de samenstelling zeer geruime tijd heeft gevorderd en waarvan Den Duyn en Sluyters hun kennis en vooral veel energie hebben gegeven en voor welke veelomvattende arbeid deze wetsontwerpers nu hulde en dank kon worden gebracht.

Bij de hier opgesomde onderwerpen deed zich dan de reeds vermelde gelegenheid voor ten aanzien van algemene lijnen of ten opzichte van details van gedachten te wisselen. Die gelegenheid ontstond ook nadat J. J. M. Michels als toevoeging aan deze agenda een korte uiteenzetting gaf van de werkwijze in het centrum Breda, waar men zich gedurende enige tijd, toen zich binnen dat centrum verscheidene jonge artsen vestigden, met succes heeft beijverd met deze nieuwe collegae goede contacten te leggen, zowel ten nutte van het werk van de huisarts in het algemeen als betreffende de uit het N.H.G. voortvloeiende activiteiten. Een zeer instructief voorbeeld, mogelijk enigszins gebonden aan een situatie van een aantal nieuwe vestigingen binnen een korte tijd, doch waarvan de strekking, zoals voorzitter Huygen zeide, zeker navolging verdient.

Van de inlichtingen, welke van bestuurszijde op vragen tijdens de gedachtenwisselingen naar voren kwamen, zijn te vermelden de verwachting, dat de leerstoel sociale geneeskunde aan de Rijksuniversiteit te Utrecht het volgend seizoen zal worden gesplitst en dat, wanneer de macro en de micro sociale geneeskunde hun eigen terrein krijgen, de dan mogelijk geworden benoeming van een hoogleraar in de micro sociale geneeskunde een belangrijke stap zal blijken te zijn in de realisering van een huisartseninstituut; voorts de mededeling dat een werkgroep voorlichting is gevormd — Bremer, Phaff en Deveer — die zal onderzoeken welke mogelijkheden er zijn om van de zijde van het N.H.G. brochures samen te stellen, welke de huisartsen hun patiënten ter informatie zouden kunnen voorleggen.